

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 7. junija.

Kar se je zadnje dni po raznih italijanskih časopisih čitalo, prepričati je moralo še tako sangviničnega človeka, da je prijateljstvo mej Avstrijo in Italijo ne jako šibkej, opolzlej podlagi. Oni dan proslavljali so po vsej Italiji od snežnih Planin na severu do najmanjših mest in trgov na Siciliji spomin na narodnega junaka Garibaldija. Teh s toliko narodno navdušenostjo prirejenih in izvršenih svečanostij so se skoro po vseh mestih udeleževali tudi uradni krogi kraljestva italijanskega. Le redka so ona mesta, v katerih se jim bi bili odtegnili uradni krogi in zastopniki.

Povsodi se je mnogo govorilo in še bolj vrisalo. Boleti pa je moralo vsacega avstrijskega državljanu, ko je čul ali čital, kako so razni govorniki pri teh svečanostih napadali naše cesarstvo in tako zasajali sovraštvo v nam itak ne posebna naklonjena srca vročerkvinih Italijanov. In tako neso govorili le mnogobrojni irredentovci, ampak tako govorili so možje, ki se vsekdar radi in ostentativno prištevajo k zmernej stranki. In ravno to nam znova priča, na kako slabih nogah stoji politična zveza mej Nemčijo, Avstrijo in Italijo. Radikalni italijanski listi so poročali, kako se je svečanost vršila v Rimu. Nebrojna množica se je bila privalila tudi pred palačo avstro-ogerskega poslanika, kjer je zabavljivo in razžaljivo kričala: Abbasso — —! abbasso — —! Drugi ministerstvu italijanskemu udani listi sicer diplomatično molče o teh dogodkih, ki morajo vsacemu previdnemu in miroljubnemu ministerstvu močno presedati, a že to, da nemajo niti jedne grajalne besede za te, mogočno sosedno državo žaleče pojave in izgrede, nam osvetljuje mnenje višjih krogov, kajti ako sploh kje, velja pri tej priliki pregovor: „qui tacet, consentire videtur“.

Avstrijo bi taki dogodki morali učiti, kako malo se je zanašati na Italijo, ki bode pri prvi ugodnej priliki razrušila zavezo, katera se itak ne ujema z javnim mnenjem, ter se zjedini z našega cesarstva najhujšim sovragom. Taki dogodki naj bi jej bili napotek, kako jej je postopati in delovati po primorskih svojih kronovinah, da bi se okrepil slovanski živelj (Slovenci in Hrvati), ter sam z narodnim orožjem branil svojo domovino pred toli pohlepni sosed.

V raznih mestih se je pri tej svečanosti tudi govorilo o še nerešenih italijanskih pokrajinah.

Zbrana množica se je posebno navduševala, kadar so govorniki kazali na južno Tirolsko, Goriško, Trst in Istro in ponekod spominali so se celo tlačenih svojih bratov v Dalmaciji (!). Noben uradni ali poluradni list ne poroča, da bi bili uradni zastopniki italijanske vlade kje zabranili tako za Avstrijo toli razžaljivo in sovražno govorjenje in demonstrovanje. Kar se je v mestu Folignu nameravalo, prestopalo je pač vse meje mejnarodne dostojnosti, tako da je celo italijansko sicer jako potrpo in popustljivo ministerstvo moralo preprečiti demonstracijo, naperjeno proti naši državi. Folignani hoteli so na spomenik napraviti tudi napis, ki bi obsegal oporoko Garibaldija. Po tej naj bi se Italijani neprestano spominali nerešenih dežel italijanskih: Korzike, Nice, Savoje, pred vsem pa avstrijskih pokrajin: Južnih Tirolov, Goriške, Trsta, Istre in Dalmacije. Res, kakor rečeno, ministerstvo italijansko prepovedalo je ta napis, ker vender očitno ni smelo dopuščati, da bi irredentovci rušili prijateljsko zvezo mej oficijalno Italijo in Avstrijo. A ministerstva se nikjer toli naglo in nenaadno ne menjavajo kot v Italiji. Kar je prepovedalo današnje ministerstvo, utegne priporočati njega naslednik, ko hitro se mu bode videlo koristno. Nam Avstrijcem pa to kipenje in vrenje narodnega duha mej toli nam nevarnimi Italijani znova svedoči, da moramo biti oprezni in pripravljeni na najskejnejše slučaje, ker prej ali slej bode pohlepni sosed hotel poseči po rečenih pokrajinah, večinoma pradednih bivališčih južnih Slovanov ob Adriji.

Dal Bog, da bi v očigled tem dogodkom, temu kipenju v sosednej kraljevini naši merodajni in odločujoči krogi imeli dovolj pozornosti, da bi računajoč na bodoče eventualitete premenili svojo dosedanje politiko in jo uravnali tako, kakor bi bilo vsej državi, posebno pa še nam Slovincem koristno!

Slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Po blagoslovljenji zastave.

Po dokončanem blagoslovljenji spremila so vsa navzočna društva s svojimi zastavami in z godbo na čelu duhovščino do cerkve in potem ravno v istem redu korakala po trgu nazaj mej burnimi živio-klici do Čitalnice, kjer je bil banket. Vsi prostori Čitalnični bili so z odličnimi gosti prenapolnjeni. Prvi

oglasil se k besedi starosta g. Lipold in v navdušenem govoru toastira na presvetlega cesarja ter svoj govor konča s trikratnim živio-klicem, kateremu so sledili burni živio- in slava klici našemu vladarju. Za njim napije g. dr. Vošnjak z iskrenimi besedami na navzočnega kuma in kumico. Starosta „Zagrebskega Sokola“, dr. Fon, napije s krepkimi besedami „Savinjskemu Sokolu“. Starosta „Ljubljanskega Sokola“, g. Valentinčič, v krepkem in navdušenem govoru najmlajšemu bratu „Savinjskemu Sokolu“ in novi zastavi njegovi. Iz njegovega govora posnamemo sledeče: „Ni prvokrat, da je naš „Sokol“ priletel v prelepe livade dežele štajerske, a prvokrat je priletel zdaj k najmlajšemu bratu svojemu, ki je beli dan zagledal tu v narodni pokrajini, v prelepi Savinjski dolini. Radosten je slišal „Ljubljanski Sokol“ novico, da dobi na sosednji zemlji štajerski brata, še radostneje vsprejel je povabilo h krstu zastave njegove. Razpel je svoje peroti in priletel sém čez gorovje, ki nas loči le po meji deželni, a ne po duhu slovenskem. In pot mu ni bil trnje, marveč slovesen in s cveticami posut, to priča zastava naša, to priča veseli obraz, ki so nam slalili pot, to priča živahno vriskanje, ki nam je donelo iz navdušenih bratovskih gri in napajalo nam radostna srca. Lepa je dežela štajerska, vsaj kar smo je videli mi, a pravo vrednost dajó jej še le njeni prebivalci. In ti! ne želite si drugačnih! Tukaj je naroda korenina, izruval je ne bo še tako silen nemčurski vihar. Vzlasti Mozirje je kraj, kjer ima narodnost zavetje že od nekdaj. „Sokolu“ naloga ni uganjati politike, s to naj si belijo glave le drugi; vendar pa z bistrim očesom zrè tudi po deželah slovenskih, in če treba, mora imeti kljun nabrušen za nasprotnike od katere koli strani. Tega ne sme pozabiti noben „Sokol“, ne naš in ne Vaš, in kadar si úri in vežba ude, misli naj, da jih úri za narod svoj. In kadar si úri in vežba ude, úri naj si tudi duh, kajti duševnih borilcev nam bo treba še bolj, kot telesnih. Današnja slavnost, ko sta se objela Ljubljanski in „Savinjski Sokol“, ima še drug pomen, namreč tega, da nehajo predsodki, ki jih nekateri še imajo, češ: Ta je Štajerec, ta pa Kranjec. Dežela ne zdá nič, vse velja le rod, in ta je slovensk tukaj in onkraj. Bratje smo po rodu, krvi in mišljenji, in to ostanemo, naj pride nad nas nevihta od severa ali od juga, pomagali si bomo drug drugemu. H koncu še par besed Vam vrlim Mo-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXVII. Poglavje.

Basmanov.

(Dalje.)

— Grdo delo! — ponovil je Basmanov, premagujoč jezo in skrivajoč jo s tem, da se je delal, kakor bi se čudil: — ti si pač pozabil, o kom govorim. Mari ti čislaš Vjazemskega ali Maljuto?

— Strela božja naj ju zadene in vso opričino! — rekel je Serebrjani. — Naj mi le car pusti govoriti, odkritosrčno bodem povedal v pričo njih, kaj mislim in vem o njih, a na skrivnem ne bodem nikogar opravljal, tem manj na tvoje besede, Teodor Aleksejevič!

Strupen pogled zabliskal je izpod trepalnic Basmanova.

— Tedaj ti nečeš, da bi jaz delil s teboj carsko milost?

— Ne, — odgovoril je Serebrjani.

Basmanov je povesil glavo, — prijel jo je z obema rokama, in začel je majati jo z jedne strani v drugo.

— Oh, sirota, sirota sem! — rekel je pojoč, kakor bi plakal, — uboga sirota in zapuščena! Od kar me je nehal ljubiti car, vsak samo misli, kako bi me žalil! — Nikdo se mi ne laska, nikdo me ne ljubi, vse pljuje na me! Oj, moje življenje, bridko življenje! Privezal bodem pas na vejo, v zanjko pa utaknil svojo nesrečno glavo!

Serebrjani je z začudenjem gledal Basmanova, ki je plakal in javkal, kakor babe pri pogrebu, samo včasih je na skrivnem zvito pogledal izpod čela, da bi videl, kak utis je napravilo njega javkanje na kneza.

— Fej! — rekel je Serebrjani in hotel oditi, pa Basmanov ga je zopet zadržal za kaftan.

— Oj! — zakričal je, — pevc!

Prišlo je notri nekaj ljudi, ki so najbrž čakali zunaj. Zagradili so izhod Serebrjanemu.

— Bratci, — zaklical je Basmanov s prej-

šnjim plakujočim glasom, zapojte pesen, pesen žalostno, da bode se užalostila, pokala moja duša in ločila se od telesa!

Pevci so zapeli dolgo, otožno pesen, podobno pesnim, kakeršne se pojó pri pogrebih, ves čas, ko so peli, valjal se je Basmanov po tleh in govoril:

— Le pritegnite, pritegnite! — še bolj pritegnite, tovariši! Odpevajte odpotnico svojemu gospodu, le odpevajte! Tako je prav, tako je dobro! Kaj je to, da duša neče iz telesa! Ali še ni prišla njena ura? Ali mi je še sojeno, mučiti se po zemlji! Če mi je tako sojeno, pa naj bo! Če mi je odločeno živeti, pa naj živim! — Okroglo! — zakričal je pri tej priči, brez vsakega prehoda in pevci, navajeni takih plemen, zapeli so okroglo!

— Živeli! — zaklical je Basmanov in zgrabil je dve srebrni kupici, začel je trkati ž njima, jedno ob drugo. — Živite, sokoli! Živite, vražja deca! Jaz bodem vaš, razbojniki!

Vsa vnajnost Basmanova se je premenila. Nič ženski podobnega ni ostalo na njegovem obrazu. Serebrjani je spoznal tega pogumneža, kateri se je

zirčanom: Vsprejeti smo bili tu tako slovesno in vender bratovsko, da nam bo Vaš prelepi trg ostal vedno v najlepšem, najprijetnejšem spominu. In kaj bi tudi ne? Saj tacih trgov s tako vrlimi narodnjaki na Štajerskem ni veliko. V imenu našega društva prosim Vas in želim, da bi tudi Vi nas ohranili v tako dobrem spominu. Novi zastavi pa želim, da bi dolgo plapolala pred vrlimi Savinjskimi junaki in da bi se jih čedalje več nabiralo okoli nje v čast društvu, v čast narodu slovenskemu, v čast domovini! Moj kozarec velja torej bratovskemu „Sokolu Savinjskemu“ in njegovi zastavi. Naj oba mili Bog ohrani mnoga leta! (Burni živio-klici.)

Vršilo se je še mnogo drugih navdušenih napitnic, katerih pa zaradi pomanjkanja prostora ne moremo navajati.

Banket trajal je do 5. ure, — in ko so Sokolci odšli na Lipoldov vrt, kjer je bil prostor za javno telovadbo določen, vrela je vse za njimi. Najprvo izvrševalo je nad 100 Sokolov (Zagrebskih, Ljubljanskih, Tržaških in Savinjskih) „Kolo“ pod vodstvom gosp. Frana Hochmana, učitelja telovadbe v Zagrebu. Prizor ta bil je prekrasen, pohvala občina. — „Savinjski Sokolci“ pokazali so potem na bradlji, kako izvrstno so se v tem kratkem času izurili. Potem nastopi na drogu „Ljubljanski Sokol“, ki je s svojo izvrstno telovadbo, gledajoče na tisoče broječe občinstvo kar očaral. Zares ponosni smejo biti izvrševalci in predtelovadca gg. Mulaček in Magolič, kakor tudi celo društvo na tako sijajen uspeh. Burna pohvala je donela krepkim Sokolom od vseh strani. Slišali smo opazko: „Saj si ne moremo misliti, da bi bili to res Sokoli, to morajo biti gimnastiki, ki so jih nalašč najeli.“ — Ni bila še končana ta točka, in ravno so si „Zagrebski Sokoli“ postavili svoj drog, — kar se ulije huda ploha, ki hipoma razpodi vse iz telovadnega prostora in in ker ni bilo misliti na ugodnejše vreme, morale so druge točke programa izostati.

Razkropili smo se po raznih gostilnah, kjer se je prepevalo mej živahnimi govori.

Ob 8. uri zbrali smo se zopet v Čitalničnih prostorih k „Slavnostni besedi“. Vsi prostori so bili prenapolnjeni in ko zapoje skupni zbor pod vodstvom g. V. Valente, F. S. Viharjevo „Pobratimijo“ se je zopet vse gnetlo okoli naših izvrstnih pevcev ter jim ploskalo. Na to nastopi gospica Olga Lipoldova ter s prekrasnim „Prologom“ navdušuje vse navzočne burma pohvala jej je donela od vseh strani.

Pevske točke so se vse izborna izvrševale, posebno Nedvčuvno „Slovo“ jo vzbudilo toliko pohvale in navdušenosti da se je moralo ponavljati. Odlikoval se je posebno Razingerjaev tenor.

Bilo je že pozno v noč, ko smo se jeli razhajati vsaki v svojo določeno stanovanje, ki nam so jih gostoljubni Mozirčani v izobilji prepuščali, a vsi neso se mogli še ločiti, kajti godba začela je v spodnjih prostorih „okroglo“ svirati in mladi svet jel se je vrtiti in še le zjutranja „Budnica“ opominjevala jih je, da je zvečerne „Besede“ konec.

(Dalje prih.)

Dolgovi naše države.

Kraljevine in dežele, zastopane po našem državnem zboru, imele so konci 1882. l. 3.227.673.222 gold. dolga.

zjutraj spuščal v najhujši boj in gnal pred seboj celo tolpo Tatarjev.

— Tako je prav, — spregovoril je knez in prikimal je z glavo.

Basmanov ga je z veseljem pogledal.

— Kaj ne, ti si mi zopet verjel! Mislil si, da sem jaz v istini začel obupavati! Oh, Nikita Romanovič, lahko te je prevariti. No, pijva zdaj na najino znanje. Ako bova skupé živela, videl bodeš, da jaz nesem tak, kakor si ti mislil!

Brezskrbno rajanje in bujno veselje uplivalo je na Serebrjanega. Vzel je kupico iz rok Basmanova.

— Kdo razume tebe, Teodor Aleksejevič! Jaz še nesem nikdar takega videl. Morda si ti res boljši, kakor se kažeš. Ne vem, kaj bi mislil o tebi, pa Bog je naju združil na vojnem polji, tedaj: na tvoje zdravje!

In izpraznil je kupico do dna.

— Tako knez! Tako duša moja! Bog ve, da jaz ljubim tebe! Še jedno kupo na pogin vseh Tatarjev, kateri so še ostali v Rusiji!

Od te vsote pripada 2.712.179.457 gld. v dobo pred izravnavo z ogersko državno polovico.

Ko je 1867. leta znano liberalno ministerstvo vzelo državno veslo v roke, se je prva leta državni dolg manjšal in sicer

leta 1868 za	20.112.141 gld.
„ 1869 za	11.168.572 „
„ 1870 za	27.742.720 „
„ 1871 pa za	24.406.866 „

Take dobre letine pa se je dosegalo takole: 1. Prodalo se je skoraj vse državne domane, to je nepremično lastnino države; 2. povišal se je naklad na davke od $\frac{3}{5}$ na $\frac{5}{6}$; in 3. s prikritim državnim bankerotom, s tem namreč, da se je odbijalo pri kuponih državnih papirjev, ker je že samo vsako leto obrestni umanjšalo za 19 mil 824.449 gld.

Ko pa je prišlo leta 1872 ministerstvo Lasser-Auerspergovo, začeli smo znova delati dolgove. Tako se je državnega dolga napravilo:

leta 1872	16.126.217 gld.
„ 1873	30.689.914 „
„ 1874	60.143.456 „
„ 1875	53.982.407 „
„ 1876	48.234.872 „
„ 1877	112.026.947 „
„ 1878	51.636.957 „
„ 1879	154.254.155 „
Vsega vkupe v 8 letih	527.094.925 gld.

V letih 1872 do 1878 ni imela država — izimši bosensko okupacijo — nobene vojne, tudi je le malo utaknila v železnice in druga občila, a vender se jej je povprek na leto napravilo dolga 65.886.865 goldinarjev.

Naravno torej, da naslednje, sedanje naše ministerstvo z avtonomistov večino ni moglo na vrat na nos izravnati dohodkov in razhodkov v zamejarem našem državnem gospodarstvu. Vender se je toliko doseglo, da upravni primankljaj za 1883 leta iznaša le blizu 9 milijonov in za leto 1884 le še okolo 4 milijone in pol. Državnega dolga pa je bilo več leta 1880 za 5.600.000 gld., leta 1881 za 47.786.320 gld. (iz tega se je plačalo 20 milijonov za nezaloženi ali viseči državni dolg iz prejšnjih časov) in leta 1882 za 15.442.985 gld., od katerih je 9 milijonov šlo za preoblaščanje vstanka v Bosni. Zlovoljno obrekovanje se torej mora imenovati, če načelni sovražniki sedanje vlade Dunajske kritikujejo njeno gospodarstvo v slabem pomenu in govorijo o finančialnem propadanju države, mesto da bi hvalo vedeli državnikom našim, ki se z nemalimi uspehami prizadevajo, gospodarstvo naše spraviti v bolj vesel tir iz zadreg, ki so jih državi napravili sedanji zabavljivci iz nekdanih vlad.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. junija.

V onih deželah, kjer so letos **deželni zbori** razpuščeni, se že začenejo volilne agitacije. Največje važnosti so volitve na Moravskem, a žalibog, ravno tu se že mej Čehi kaže nesloga, ko bi bilo treba največje složnosti. V mnogih volilnih okrajih se usiljuje po več kandidatov, ki rujejo drug proti drugemu, Čehom v škodo, Nemcem v veselje.

Konferenca **obrtnih nadzornikov**, ki je bila na Dunaji, je jednoglasno izjavila, da se mora njih število najmanj podvojiti, da bodo mogli svojo nalogo vspešno izvrševati.

Serebrjani se navadno ni hitro upijal, a po drugej kupi so se začele mešati njegove misli. Ali je pijača bila močnejša od navadne, ali jej je pa kaj primešal Basmanov, knezu je začelo krožiti v glavi, nič ni mogel več prav razločiti; slišal je samo bujno petje, žvižganje in ropotanje, pa glas Basmanova.

— Živite tovariši! Ali v sanjah požete? Komu požete odhodnico, tatje!

Ko je Serebrjani prišel k sebi, so še vedno peli, pa on ni več stal, ampak na pol sedel, na pol ležal je na perzijskih blazinah, Basmanov se je prizadeval s pomočjo svojega nadkonjarja obleči mu žensko letno oblačilo.

— Obleci svoj letni plašč, bojar, — govoril je, — zunaj postaja hladno!

Pevci so utihnili.

Serebrjanemu je še vedno vse krožilo pred očmi, misli se mu še neso bile zjasnile, pripravljen je bil obleči žensko oblačilo, imevši je za svoj plašč, kar se zaslisi sredi te tišine glasno cvilenje.

— Kaj je to? — vprašal je jezen Basmanov.

Govori se, da se vlada pogaja s **severno železnico**, da doseže novo pogodbo, po kateri ta železnica čez 46 let brez odškodovanja preide v državno last, do tedaj bode pa država določevala tarife.

„Kuryer Lwowski“ se poteguje za **rusinsko šolo** v Lvovu. Poljski list omenja, da je v Kosovu večkrat bil obsojen grško-katoliški župnik, ker je izpise iz matrik in uloge okrajnemu glavarstvu vedno pošiljal le v rusinskem jeziku. Naposled so pa oblasti vender odjenjale in začele sprejemati rusinske uloge. Lvovskemu mestnemu zboru, pravi ta poljski list, se tudi ne more dovolj toplo priporočati, da sklene mir z Rusini. Zahteva Rusinov, da se ustanovi rusinska šola, je tudi opravičena, ker je prošlo leto 316 za šolo godnih otrok bilo, ki so želeli rusinski pouk. Ta izjava poljskega lista kaže, da nekateri Poljaki že spoznavajo, da je najbolje, če so Slovani složni.

V **hrvatskem** saboru je včeraj končana debata o Vojnovičevj adresi. Maicen je zagovarjal adresi, Josipović je pa priporočal, da se o tej zadevi preide na dnevni red. On bi bil le za tako adresi, v kateri bi se samo zahvalilo kralju, da je zopet ustanovljen mir in red. Potem je govoril David Starčević, pa nenavadno mirno, ter predsednik in večina mu nista nič pretrgala govora. Danes bo govoril še Vojnovič, kot predlagatelj, potem bode pa glasovanje.

Vnanje države.

Novi **srbski** občinski zakon ima sledeče spremene. Župane v mestih, trgih in vaseh bodo volili zaupni mošje, in politična oblast je bode potrjevala; Belgradskega župana bode pa imenoval minister notranjih zadev. Občine bode, kakor dosedaj, same določevale plačo županom. Sklepe občinskih zborov bo pa morala politična oblast potrditi, predno bodo stopili v veljavo, in sploh vse delovanje občin bodo nadzorovali vladni organi.

Bolgarsko-srbski prepir postaja resnejši. Ko se je Srbija pritožila pri Bolgarskeji zaradi narujenja meje, je Bolgarska zahtevala, da mora Srbija izprazniti neko stražnico na meji, o kateri se gotovo ne ve, stoji li na srbske ali na bolgarske zemlji. Ker pa Srbija ni hotela z lepa sprazniti te stražnice, so je pa Bolgari s silo zaseli. Zdaj pa Srbija zahteva za to, kakor ona misli, neopravičeno postopanje zadostjenja v treh dneh, če ne, bode pa odpoklicala svojega diplomatskega zastopnika. Bolgarija pa menda Srbiji tudi ni pripravljena ustreči, kajti nedavno je poslal minister notranjih zadev, Cankov, prefektom ob srbske meji ukaz, da ne smejo nobenega Srba drugače izročiti Srbiji, kakor če to zahteva pogodba o izročitvi zločincev. A zato pa mora Srbija vselej, kadar bo hotela, da se jej kdo izroči predložiti sodnijske akte, po katerih je dokazna obsodba in identiteta zločinca, bolgarskemu vnanjemu ministerstvu, katero jih izroči ministerstvu pravosodja, da je natančno pretrse, ter potem da ukaz mejnim oblastim izročiti ga, če se jej zdé ti akti zadostni za dokaz krivde in identitete. Rusija in Nemčija sti neki svetovali bolgarskemu knezu odjenjati Srbiji v tej zadevi, in Bolgarska se bode naposled najbrž udala.

Pri občinskih volitvah v Sofiji zmagali so **bolgarski** radikali. Županom ni bil imenovan Suknarov, ki je dobil največ glasov, ampak Pešar. Izvolitev Slavejkova in Karavelova v okrajni svet se ni potrdila, ker nista bolgarska ampak vzhodnorumelijska državljana.

Novi **vzhodnorumelijski** generalni guverner, gospod Krestović, podal se je v Carigrad, da se pokloni sultanu in se mu zahvali za imenovanje.

Italijanska zbornica je predvčeraj obravnovala budget vojnega ministerstva. Branca je vprašal, je li vojska pripravljena za vse slučajne. Mancini je pa izjavil, da je njegova politika, politika častnega miru. Skušal jo je pospeševati z alijancami. Vlada vojsko polagoma dalje organizuje. Ko bi bilo treba braniti domovino in nje interese, bil bi on prvi, ki bi apeloval na vojsko, na katero se

— Pes cvili na Skuratovljevem grobu! — odgovoril je nadkonjar, pogledavši iz šotorja.

— Daj semkaj lok in pušico, jaz ga bodem naučil cviliti, ko se mi z gostom veselimo.

Pa pri imenu Skuratova se je Serebrjani popolnem streznil.

— Postoj, Teodor Aleksejevič, — rekel je, ustavajoč, — to je Maksimov Bujan, ne dotakni se ga. Klič me na gomilo mojega pobratima; preveč sem se zamudil pri tebi; nikar ne zameri, čas mi je iti!

— Pa obleci poprej svoj letni plašč, knez.

— Ni zame narejen, — rekel je Serebrjani, spoznavši žensko oblačilo, katero mu je oblačil Basmanov, — nosi je sam, kakor si je dozda nosil.

In, ne čakajoč odgovora, pljunil je in odšel iz šotorja.

Za njim se je jezil, rogal in preklinjal Basmanov; pa ne zmenivši se za to, odšel je Serebrjani na Maksimov grob, poklonil se je svojemu pobratimu in spremiljevan po Bujanu, pridružil se je razbojnikom, kateri so se pod načelstvom Perstnja ulegli, da se oddahnejo, okrog gorečih grmad. (Dalje prih.)

ame zanašati. Na Comparsalovo interpelacijo je pa obljubil odgovoriti še le v sredo, kajti on pričakuje še natančnejših poročil iz Tangere. Sicer pa že more sedaj zagotoviti, da vlada že precej časa obrača pozornost na marokanske zadeve, in pazi na vse, kar bi utegnilo tam prouzročiti kakšne premene.

V francoskeje zbornici bila je v četrtek debata o položaji na otoku Korziki. Bivši policijski prefekt Andrieux je grajal upravo in pravosodje na tem otoku in očital jima strankarstvo. Minister vnapih zadav je pa rekel, da so Andrieuxove trditve pretirane in neresnične, ter obetal, da bo vlada gledala, da prisili tamošnje prebivalstvo spoštovati zakone. Potem se je odložila debata na danes. Brat generala Courcija, mr. Courci, imenovan je francoskim ministrskim residentom v Oboku.

Grški kralj pripeljal se je prevečera ob 2 1/2 uri popoldne na parniku „Amphitrite“ s kraljevičem naslednikom Konstantinom, princema Jurijem in Nikolajem ter princezijo Aleksandro v Trst. Potem se je pa kralj z jadrnim vlakom odpeljal na Dunaj. Vsa egiptovska vojska odide v Suakim in Wadihalfo. Tri angleške vojne ladje tudi odidejo iz Aleksandrije, da peljejo podkrepitvenja v Suakim.

V torek se je sešla v Chicagu narodna konvencija, ki ima imenovati kandidate za predsedništvo Severoameriških združenih držav. Prišlo je 820 poslancev iz raznih držav, tedaj je za imenovanje treba 411 glasov. Ta konvencija izvolila je zamorca Lyncha iz Mississippija z 432 glasi začasnim svojim predsednikom, in njegov protikandidat Clayton iz Arkansasa dobil je samo 387 glasov. Clayton je privrženec Blainov, in iz tega glasovanja se razvidi, da Blaine nema dosti upanja biti izvoljen predsednikom.

Dopisi.

Iz Bele Krajine 4. junija. [Izv. dop.] Mož, ki odgovarja dne 26. maja na dopis z 18 aprila, gotovo ni prenegel, imel je časa dovolj popraviti, kakor pravi „napačno poročilo“ „Slov. Naroda“, ker pa tega tudi zdaj storil ni, vé sam najbolje zakaj, kajti to stoji, da murče ne bode bel, če ga še s tolikimi vodami pereš.

„Slovenski Narod“ je tedaj resnično poročal, in ni imel nič drugega obžalovati, kakor kar je naravnost v št. 94. povedal, namreč, da je preiskavaje zadelo sodišče Metliško, katero je gledé slovenskega uradovanja na dobrem glasu, ni pa niti besedice znil o tem, komu se to uradovanje pripisuje.

Da ne bode zopet kdo ljudem „peska v oči“ metal, recimo takoj, da je bil g. Senčar tisti junak, ki je pri našem sodišči slovensko uradovanje upejljal, ki se tudi takrat ustrašil ni, ko mu je pokojni šef slovenske odloke na kosce trgati. Pravična stvar je predrla, in tisti mož, katerega zdaj kraška burja hladi, ima na tisoče dokumentov, ki vsi glasno govoré, da se naš narod le njemu zahvaliti ima, ako se je pri nas slovensko uradovalo. Narod tudi to dobro vé in mu je prav iz srca hvaležen, zato mu je tudi objavil svojo zaupnico in zahvalnico po vseh večjih slovenskih novinah.

In temu zaslužnemu, da požrtvovalnemu uzornemu narodnemu uradniku posmehuje se zlobni Metliški dopisnik najnovejšega dnevnika, češ, da ga „kraška burja hladi“. Mi pa mislimo, da še živi stari Bog, ki je res dopustil, da so se pravični ljudje preganjali in obsojali, ali je znal tudi obrniti, da so obsojenci — ministri — postali.

Mi Senožčanom čestitamo, da so dobili tako izvrstnega narodnjaka, tudi okr. sodnik bodi ga vesel, kajti dobil je marljivega izkušenega delalca, tam se ne bo nikdar slišal izgovor „jaz bi rad slovensko uradoval, pa nemam zmožnih pomagačev“.

Ko bi bila pritožba župnikova neopravičena, bi bil to minister v svojem rešilu sam opazil, na koliko je bil izid preiskave za okr. sodnika „časten“, te skrivnosti vé samo dopisnik slovenskega uradnega lista, vendar bi nam in ljudstvu jako ustregel, ako jih da objaviti.

Zarad besede „tava“ bo dobro, da se sporazumemo. Kdo tava? mar tist, ki se je že v mladosti narodnih idej navzel, in od tiste dobe vedno zvesto z narodom hodi, in vse kar mu je za napredek posebno pa narodna društva duševno in gmotno z veseljem podpira; ali pa tisti, ki je danes čitalničar, jutri pa Conversationsvereinar, danes poje „živio, živio, živio“, jutri pa „hoch soll er leben, dreimal hoch“ in to vse iz same dobičkarije. S takimi nikarmo se meriti, apage satanas!

Na tisti „laudamus“ o posojilnici, ki se noter do Črnomlja vleče, pa ne bomo nič drugega rekli, kakor da smo slišali, da je bila jedenkrat preiskava in neki kaznovani in sicer po razsodbi c. kr. okrož. sodišča Novomeškega. Sumničilo se je že mnogo in intrigiralo, v tem poslu je dopisnik najnovejšega

dnevnika prava korifeja ali nazadnje, kedar je treba dokazov, pa jih ni, onda laži, maži!

Tudi mi velimo: Bog živi slogo! ali strah nas je za njo elementov!

Iz Ribnice 4. junija. [Izv. dop.] Danes v jutro zapustil je po štiriletnem tukajšnjem službovanji naš trg obče spoštovani g. Camilo Murgel, c. kr. subst. davkarski kontrolor, da nastopi — premeščen k glavnemu davčnemu uradu v Ljubljani, — le-tam svojo službo.

Za časa svojega bivanja v Ribnici, bil je gospod C. Murgel marljiv, všten in natančen uradnik, izven urada pa povsod priljubljen in čislana osoba. Vedel si je pridobiti naklonjenosti svojih kolegov, in spoštovanja pri strankah; v društvenih tukajšnjih krogih pa, vsprejet bil je vedno kot dobrodošel sogost. — Kdor sploh je z njim občeval, vedel ga je ceniti kot uljudnega moža, osobo nesamoljubnega značaja. V njem izgubili smo častivrednega prijatelja v vsakem oziru. — Kot uradnik bil je miren a zvest narodnjak; svojega narodnega mišljenja ni nikjer in nikoli zakrival, pač pa narodno svojo samozavest očitno kazal, kjer je je kazati trebalo. Gledé tega stavili bi ga lahko marsikomu v izgled. — V teku celih štirih let užival je ne le od slehernega, ki je z njim občeval, zaupanje, marveč vsakateri, ki je kedaj v dotiko prišel z njim, izkazal mu je čast, katera mu je vsekako pripadala. Svest naj si je in preverjen, da je imel ne le v Ribniškem trgu, ampak tudi v ostalem delu te doline lepo število udanih častilcev in odkritosrčnih prijateljev na strani, in da vsi ti mu bodo tudi v prihodnje ohranili spoštovanje in ljubezen.

H kopc in sklepu teh vrst kličemo odšlemu še jednokrat: Nekaljena sreča spremlja naj Vas, kjer bivate! In živeli do — svidenja! S.

Domače stvari.

— (Vabilo k LXIII. odborovi skupščini „Matice Slovenske“) ki bode v sredo 11. junija t. l. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXII. odborovi seji. 2. Naznanila prvo-sedstva. 3. Poročilo tajništva. 4. Pretresovanje pre-narejenih pravil in opravnega reda. 4. Poročila gospodarskega odseka. 6. Posamezni nasveti. V Ljubljani 4. junija 1884. Peter Grasselli, prvo-sednik.

— (Gosp. Ed. Volčič) napravil je pretekli petek na Dunaji zadnji rigorozum.

— (Vodstvo Ljubljanskega seme-nišča) izročeno je začasno g. konzistorijalnemu svetniku Janezu Flisu.

— (V Čitalnični restavraciji) je jutri večer ob 1/2 8. uri koncert vojaške godbe domačega pešpolka.

— (Iz Trsta) dobili smo tri dopise, ki vsi izražajo veliko nevoljo, ki je navstala, ker se je g. Dolinarju služba odpovedala samo zaradi tega, ker je prevzel uredništvo šaljivega lista. No, razlog ta je smešen dovolj. Dopise prijavimo, kolikor primerno, v prihodnji številki.

— (Z Reke) se nam piše: Koliko je bilo zanimanje za Postojnsko jamo na binkoštni ponedeljek, razvidno je iz naslednjih podatkov: S 1. vlakom odpeljalo se je z Reke v Postojino 375 oseb z 2. ulakom 480 oseb, ki so dobili biljete, a 140 taci, ki so v vagonih plačali. Nad 160 ljudi pa je moralo na Reki ostati, ker ni bilo več vagonov. Da je dovolj vagonov, bila bi Reka in okolica v Postojini zastopana po 1155 osebah.

— (Avstrijskih notarjev shod) bode letos v 6. dan septembra meseca na Dunaji ter se bodo razprave na njem vršle dva dni.

— (Tatvine) Gospodu Oroslavu Dolencu ukradenega je bilo zadnje dni jako veliko voska, katerega si je prisvojil znani tatinski lopov Dobravec. — V živinozdravnišnici na Poljanah pa je ukradl neznan tat nekemu kovaškemu učencu mnogo obleke in srebrno uro z verižico.

— (Teške poškodbe.) Deklica, šest let stara, bila je včeraj popoldne težko poškodovana na sv. Petra cesti. Bruno z voza palo jej je na glavo. Prenesli so jo v bolnico. — Na Spodnjih Poljanah pa je bil povožen včeraj popoldne štiri-letni deček Kramar, ki je splezal na zadnje kolo voza s šuto napolnenega. Kolo mu slo preko prsij in mu zlomilo nekaj reber. Zdravniki v bolnici, kamor je bil prenešen, dvomijo, da bi fant okrevail.

— (Zastrupiti) se je hotela že stara ženska z Ljubljanskega barja. Odvedli so jo v bolnico.

— (Anarhist.) Kakor čitamo v Agramerici, prišli so v Varaždinu anarhista Frana Keše-ta, rodod iz Ljubljane. Pri njem našli so zabavljico na novodobno državo. Dali so ga na odgon v domačijo. Ko se mu je ta ukrep naznanil, odvrnil je, tresoč se, da gre rajši v Lepoglavo, nego domov.

— (Duhovenske izpremembe.) Gosp. Fran Dolinar, kapelan v Horjulu, prestavljen je začasno v Borovnico za pomoč tamošnjemu župniku gosp. J. Oblaku, ki se je pri vožnji nevarno ponesrečil na nogi.

— (Iz toplice.) Dosedaj prišlo je v Varaždinske toplice 450, v toplice pri Laškem trgu 58, v Dobrno 65, na Slatino 148, v Krapinske toplice 216 gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 7. junija. Slavoj Jenko za Voloski kotar soglasno izbran, jednako za koperski Spincič in Križanac. Od nasprotne strani prišli 4 volilci, oddali protest, komisija zavrgla. Narod navdušen.

Volosko 7. junija. Slavoj Jenko jednoglasno izbran narodnim zastupnikom u Porečki sabor.

Koper 7. junija. Zmagali jednoglasno. Istra postaja slovanska.

Zagreb 7. junija. V deželnem zboru pozval je Josipovič Starčevića, naj natančneje pojasni ali pa prekliče včerajšnje, večino žaleče izraze. Starčević odgovori nedoločno. Josipovič izjavi, da si bode po drugem potu dobil zadoščenja. Predsednik dal je Starčeviću ukor za včerajšnje razžaljenje zbornice, s čemer je ta dogodek za sedaj rešen.

Dunaj 7. junija. „Wiener Zeitung“: Cesar podelil je namestniku v Českej baronu Krausu red železne krone prve vrste. Kakor poroča „Vaterland“, podeljeno je grofu Egbertu Belkredi-ju in Rihardu Clam-Martinicu dostojanstvo tajnega svetnika.

Dunaj 6. junija. Uradnik pri prvi avstrijski hranilnici je pobegnil, ker se je našlo, da je 16.000 gld. izneveril.

Pariz 7. junija. Pogodba mej Francijo in Anamom podpisana.

London 7. junija. Reuterjev bureau poroča iz Kalkute: Ruskega žida Izaka Balabana kot ogleduha prišli so z obitelji vred v Lahore. Pall-Mall-Gazette protestuje, da bi „Fortnightly-Review“ izražal nazore angleških radikalcev ali pa naprednih liberalcev in zanikava, da bi liberalci prijateljstvu s Francosko prednost dajali, pred onim z Nemčijo, kaže na močno, dosledno, vseskozi mirno politiko Nemčije nasproti pa na nemirno, agresivno politiko Francoske in na mnogostransko si nasprotujoče interese Francoske, Angleške in vsega sveta. Zategadelj je dovolj uzrokov, da Angleška najskrbneje goji prijateljstvo z Nemčijo.

Barcelona 6. junija. Z dinamitom napolnen peklenški stroj razpočil je včeraj na Rambla-sprehajališči. Jedna mimo idoča osoba težko ranjena, več poslopij poškodovanih. Zločinec nepoznat, a sumi se, da je eksplozija čin zasobne osvete.

Zahvala.

Slovenecem Savinjske doline!

Dani sprovedeni u Vašem bratinskem krugu ostal će „hrvatskomu Sokolu“ u viećitoj uspomeni. Vaše milo i iskreno susretanje učini nama pored svih osjetljivih nepogoda vreme na boravak nezaboravno ugodnim. Primite braćo mila za svu tu nama izkazanu ljubav i čast najusrdniju zahvalu uz Sokolski pozdrav:

Zdravi nam bili!

Za upravno vieće društva za tjelovježbu „Hrvatski Sokol“:

Dr. Jos. Fon,

Levin Šlosser-Klekovski,

starešina.

poslovodja.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. junija	7. zjutraj	733.91 mm.	+ 12.0° C	sl. szh.	obl.	4.00 mm.
	2. pop.	733.57 mm.	+ 16.5° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	733.59 mm.	+ 13.6° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura + 14.0°, za 3.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna rent a 80 gld. 60 kr.
Srebrna rent a 81 „ 40 „

Zlata ren	102	gld.	—	kr.
5% marena renta	95		85	
Akcije narodne banke	860		—	
Kreditne akcije	310		—	
London	122		05	
Srebro	—		—	
Napol.	9		67 1/2	
C. kr. cekini	5		76	
Nemške marke	59		60	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102		10	
Ogrska zlata renta 6%	122		65	
" " " "	91		75	
" " " "	88		75	
5% štajerske zemljišč. od ez. oblig.	104		50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122		25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108		30	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107		—	
Kreditne srečke	100	gld.	175	
Rudolfove srečke	10		19	
Akcije anglo-avstr. banke	120		112	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221		80	

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja mej boleznijo in ob smrti sedaj v Bogu počivajočega gospoda

JANEZA POTOČNIKA,

pekovskega mojstra, hišnega in zemljiškega posestnika,

za mnogobrojno spremstvo prezgodaj umrlega k poslednjemu počitku, zlasti pa daritjem lepih vencev, gospodom pekovskim mojstrom za prijazno sodelovanje pri krsti, gospodom pevcem za ganljivo petje, slavnemu telovadnemu društvu „Sokolu“, vsem znanem in prijateljem ter slavnemu pogrebniemu zavodu Doberletovemu za lepo ureditev mrtvaškega spreveda, izreka najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo

Marija Potočnik, roj. Dolenc, soproga.

V Ljubljani, v 7. dan junija 1883.

Št. 9430.

(371—3)

Košnja v najem!

V ponedeljek 9. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za 1884. leto kósoma oddajala v najem.

Obljubljena najemščina ni pri dražbi, ampak kakor pretekla leta v jeseni pri mestnej blagajni uplačati.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senožetih v Lattermannovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 28. dan maja 1884.

Pristna slivovka:

1883. leta slivovka . gl. 39 | 1883. leta bela vina gl. 10
1878. " " " " " 50 | 1879. " " " " " 16
1883. " " " " " 30 | Pristni vinski jesih " 9

prodaja po hl. (224—10)

Jos. Kravagna v Ptui, Štajersko.

MIHA KRAMARŠIČ,

sobni slikar,

v Ljubljani, Sv. Florijana ulice št. 32,
priporoča se čast. občinstvu

za slikanje sob in tabel

po najnižji ceni in po različnih uzorcih. — Tudi nareja cerkvene zastave. (367—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.
„Germania“, 4200 „ v 20. „ „
Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (379—2)

Rogačka kislina.

Štajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:
Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (143—7)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V nedeljo 8. junija
v čitalnični restavraciji
veliki
VRTNI KONCERT.
Vsa godba c. kr. peš-polka barona
Kuhn št. 17.
Vstopnina 20 kr. Rodbina 40 kr.
Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.
Za obilno udeležbo prosí
J. Cesarić,
gostilničar.

Zobobolje
ozdravi takoj
pristna dr. POPP-ova
Anatherin ustna voda.
Gospodu dr. J. G. POPP-u,
c. kr. dvornemu zdravniku za zobe, na Dunaji, Stadt,
Bognnergasse Nr. 2.
Ko so me najhuje zobe boleli, poskusil sem rabo
Vaše slavne Anatherin ustne vode in pri tej prici so
bolečine ponehale.
Jaz moram zato biti Vam hvaležen in Vašo Ana-
therin ustno vodo vsem trpečim za zoboboljem naj-
toplejšje priporočati. (217—1)
V Zadru, v 4. dan januarja 1879.
Dr. Anton Nicolo Martinov.
Občinstvo se prosí, da vedno zahteva izrečno
izdelke c. kr. dvornega zdravnika za zobe dr. Popp-a,
in le take vzame, ki imajo mojo varstveno znamko.
Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Svoboda, G. Pic-
coli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri
trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M.
Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček &
Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofljici: L. Ki-
c. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Kr-
škem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar;
v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar;
v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Riz-
zoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht,
lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku:
J. Močnik, lekar; v Črnomlju: J. Blazek, lekar; v Vi-
pavi: V. Kordas, lekar; v Pontafju: P. Osaria, lekar.

Vlahov.

Lek, pripravljen po Romanu Vlahov-u
v Šibeniku (v Dalmaciji).

Podružnica: V Trstu, Via della pesa št. 8.

Ta lek je z dekretom od visokih c. kr.
oblastij poskušan in od mnogih medicinskih
redkosti priporočan.

Patentovala ga je vlada združenih držav
Severo-Amerikanskih in odlikovala z zlato
svetinjjo!!

Kako se je priljubil ta lek v zadnjih de-
setih letih pri velikem občinstvu, kažejo mnogo-
brojna spričevala in zahvalna pisma, ki so došla
izumitelju.

Ta lek gotovo pomaga pri slabem prebav-
ljenju, koliki, zlatej žili, pomanjkanju apetita,
prehajalne mrzlici, slabem in pokvarjenem že-
lodeci, ženskih boleznih, glavobolji, kroničnih boleznih na
jetrah in vranici in pri morske bolezni itd. itd. Zlasti služi
za notranje čiščenje in sploh jako utrjuje zdravje.

Vsaakej steklenici pridana je brošura z nakazilom,
kako rabiti.

Da se pa izogne ponarejanju, prosimo p. n. kupo-
valce paziti na to, da je na steklenici samej, na napisnem
listku in v brošuri ime **Romanu Vlahov** zaznamovano
in ravno tako užgano na zamašku. (340—4)

Zaloge imajo: v Ljubljani: H. L. Wenzel, M. Kirbsch, Ant.
Stupan, Fran. Erelt, G. Gnesda, J. Trinker, Luka Tavčar,
lekarnar G. P. ceolli, Ivan Caleari, M. Voltmann, Rud. König,
restavratr južne železnice; v Laških Toplicah: Teodor Gun-
kel; v Laškem tgu: W. Gedlicka, hotel Flosser; v Celji:
Tom. Schuch, hotel Elephant, A. Bareck, lekarnar Baumbach,
Karol Petricek; v Mariboru: M. Berdajs, Vilhelmina Irtitsch,
Ivan Pobeschin, Jos. Schibert, sladčicar A. Reichman; v
Celovci: Jos. Ivoš; v Beljaku: Pet. J. Merlin, Marija Tur-
novsky; v Trbižu: A. Fiebing, hotel de la Gar.

NARODNA TISKARNA
priporoča po nižji ceni
slovensko-nemške in
nemške
vožne liste

Glavna zaloga naravnih rudninskih vod in studenc:

Adelaidin studenec, Bilinska kislina voda, Carinthia-studenec, Emski
Viktoria-studenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichs-
hallna grenka voda, Gleichbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir,
Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislina voda, Hallska
jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadka mlinšica, Gradska
voda in vrelce, Marienbadka križna voda, Prebavka kislina voda, Kron-
dorfska kislina voda, Bilnaska in Saldschidska grenka voda, Rodanjska
kislina voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislina voda, Rimski studenec,
Ofenski Viktoria-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina,
Karlsbadka vrelska sol, Marienbadka in Hallska jedna sol, Emske
pastile, Bilinske pastile itd.

Ze 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sani-
tetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpo-
laganje, da se vsako lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi friš-
nimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani. (317—5)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih bary, lakov in firnežev.

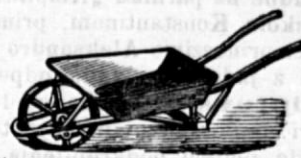
Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—6)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Železna

ročna vozila

in

kolesa za vozove

vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in
trombne naprave. (298—6)

Wien, Fünfhaus, Gaspasse 6.

Zaradi prehajajoče sezone

dobé se

na „Dunajskem bazarji“

solnčniki

po jako ugodnih cenah.

Solnčnike iz kretona ali satina po 90 kr.,
1 gld. 15 kr., 1 gld. 40 kr., 1 gld. 60 kr.

Solnčniki iz kakor svila finega satina po
1 gld. 75 kr., 2 gld. 25 kr., z modernimi palicami
in čipkami po 1 gld. 45 kr., 1 gld. 60 kr., 2 gld.
25 kr., 2 gld. 60 kr., 3 gld.

Elegantni solnčniki iz atlasa z mednimi votlimi
žicami 3 gld. 30 kr., jako veliki po 4 gld. 25 kr.,
s čipkami po 4 gld. 15 kr., 5 gld. 50 kr., 6 gld.,
6 gld. 50 kr.

Solnčniki iz surove svile, brokata in polsvile
po 3 gld. 30 kr., 3 gld. 80 kr., 4 gld. 50 kr.,
4 gld. 85 kr.

Otroški solnčniki po 45 kr., 50 kr., 60 kr., 70 kr.,
70 kr., 1 gld. 30 kr.

Senčniki za gospode iz dvojnitke po 1 gld.,
1 gld. 25 kr.

Senčniki iz podloženega dvojnega blage po
1 gld. 35 kr., 1 gld. 50 kr.

Senčniki iz nepremočljive jadvrovine s potnimi
palicami samo 1 gld. 50 kr.

Dežniki, jako reelni izdelek.

Iz kretona po 85 kr., 1 gld. 50 kr. jako veliki.

Iz angleškega klota po 1 gld. 25 kr., 1 gld. 40 kr.,
2 gld.

Iz nepremočljivega köpper-bлага po 2 gld.
15 kr., 2 gld. 40 kr., 2 gld. 70 kr.

Iz konjske žime trdnjeji kakor svilnat po 2 gld.
85 kr., 3 gld. 10 kr., 3 gld. 60 kr. (343—6)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.